

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarivs Martini Lvtheri in Ionam Prophetam

Luther, Martin

Haganoæ, [15]26

VD16 B 3890

Et factus est sermo Domini ad Ionam secu[n]do dicens, Surge & uade in Niniue[m] ciuitatem magnam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35968

bis certo testatam exhibet, uelut Psal. 104. ipse de se prædicat.

CAPVT III

Et factus est sermo Domini ad Ionam secūdo dicens, Surge & uade in Niniuē ciuitatem magnam.

n. Hæc propterea scripta, ut intelligamus, quàm sine iussu diuino, nihil statuendum aut inchoandum sit. **Contra humana placita.** Primum quippe mandatum per Ionæ inobedientiam irritum factum erat. Quare nisi denuo profectio in Niniuē Deus Ionæ demandasset, dubius animi fuisset, quid faciendum fuerat. Imò potius ita illi successisset ultro suscepta prædicandi prouincia, quemadmodum ludæis, qui cum Numeri. 14. ductu & auspicio Dei, iussi in pugnam prodire recusarent, tandem ultro instructa acie, et laceffitibus hostibus, in apertum campum ad pugnandum progressi, insigni strage affecti sunt. Usque adeo uanum est & irritum, quicquid humana mens Liberi Arbitrij ductu, non consulto aut accepto Dei mandato, decernit aut statuit. Præterea huic mandato, & hoc adijcitur, ne quid aliud præ

prædicet, nisi quod illi à Deo in mandatis fuerit cõ-
 missum, ita ut prædicandi officium, & Verbum eius
 certo mandato complexum sit. Ea demum prædica- **Vocatio.**
 tio, quæ ex præcepto Dei suscipitur, frugifera esse
 potest. Alioqui quoties præter mandati diuini auto-
 ritatem currunt, aut non missi prædicant, aliud quàm
 Verbum Dei, semper damno sunt auditoribus. Sicut
 Hieremias hoc ipsum, haud obscure docet, ubi inquit.
 Non mittebam Prophetas, & ipsi currebant, non lo-
 quebar ad eos, & ipsi prophetabant. Hæc duo haud
 dubie tibi dicta esse putes, qui Verbi diuini præconem
 agere uolueris, eaq; inis sensibus tibi reponenda exi-
 stumes, neq; enim parua res est aut ludicra, nimirum
 ex qua, & tua & populi salus pendeat. Huic sub-
 scribens Petrus, hæc duo, uno quasi fasce complexus,
 Siquis, inquit, loquitur, loquatur ut eloquia Dei, si
 quis ministrat, ministret tanq̃ ex uirtute, quam suppe-
 ditat Deus. Ut certus sit utrunq; iuxta diuinum, &
 à Deo demandatū esse. Stat enim iam sententia, ipse
 dixit & facta sunt. Per Verbum eius omnia peragē-
 da sunt, loh. primo. Omnis plantatio quam non
 plantauit pater meus eradicatur. Nam quanquam
 plantentur aliqua humano conatu, & excrescant, fru-
 ctum tamē nō producūt. Ita humanarū quidem uirtū
 conatus, aggreditur quidē aliquid, sed præter dānum

et malū dat nihil. Neq; enim finem pertingere potest eius rei quam instituerat, sed unā cum studio et conatu suo tādem euanescent homines, ubi satis damnorum et malorum dederint.

Et Niniue erat ciuitas magna triduum itineris:

Niniue ciuitas Dei.

Quamobrē uero Niniuē ciuitatem Dei uocat, cum ibidē neq; cultus Dei, neq; templū, sed nec Prophetæ erant? Quantū ego coniectura possum assequi, in dicta dictam puto, quod Deo curæ fuerint, nec eos ex improviso, exito absumere uoluit, sed misso Prophetā resipiscētib; cōdonare ueniā. Proinde ualde credibile est, eius urbis incolas in Deum uerū cœli et terræ conditorē credidisse. Atqui et illud pro certo atteste habebat cognitū, eos Prophetam à se missum audituros esse, eiusq; Verbo cupide audito atq; suscepto, actutum poenitentiam acturos. Quæadmodū scriptura de Naēmā Syro loquitur, Deum uidelicet illius gratia multa bona contulisse Syriæ. Sed et regem Babiloniae Nebucadnezar seruum suū nominat. Quibus locis illud planum facere uoluit, se quoq; Deum esse gentium, et non tantum Iudæorum, esseq; inter gentes quoq; qui sui sint.

Quod autem scribit urbem tridui itineris habuisse amplius